

לאלהים ולעצמנו בעמק הברכה¹

מילים: שאול רז²

דולקים הנרות שהדלקנו באש נסים וגבורות

ופינו ממלל מלל אנושי מאד:

על אשה ותינוק,

על עץ-שדה וגן פרות,

על הדמים הדופקים בעורקיני

רחם-נא אלהינו!

קדשנו על המנוחה השורה בבתינו

כעל לחם-הפנים המברח אורות,

שכלה רגן לידך המלטפת,

לעינך הצופה והרואה ללבבות

ולברכתך השופעת בשעות גדולות.

כי בהצטמצם המראה באשנב עמדתי

ושרשיו יונקים מעברי,

מימי האבות עד מכבי-

יהמו קרבי לזו ארץ הרים

ולחלקת הירקות התחומה במסגרתם

כמרבד עתיק-ימים.

הו, ארץ דמים וקזזנות-עמק הברכה!

¹ שאול רז, זכריות עציון, אל"ף-הוצאת ספרים בע"מ, ת"א, 1973

² כפר עציון ב' בשבת תש"ח

טָרָם הַטִּיפוּ הַרִים עָסִיס, דָּמִים שְׁטָפוּךְ.
כָּל נִפְלְאוֹת מוֹלְדֹתַי בְּךָ הִתְמַזְגוּ
עִם הַנּוֹרְאוֹת יַחַד.
וּבְלִיל חֲרָדוֹת יִגְנוּךְ נִימִי
לוֹ יִרְחַמְךָ כְּמוֹנֵי אֱלֹהֵי.

אֲוִירָךְ הַצַּח הַמְחִיָּה הַרְאוֹת,
רוּחוֹתֶיךָ הַמְעוֹרְרִים לַהֲיֹוֹת זְקוּף וְצַעִיר,
וּמְרֵאוֹת קֶסֶמֶיךָ הַמְכַשְׁפִּים בְּיָפִים-
צַד צְדוֹנֵי לְעוֹלָם.
וּבְלִיל חֲרָדוֹת יִגְנוּךְ דָּמִי
לוֹ יִגְנֶךָ כְּמוֹנֵי אֱלֹהֵי.

לוֹ אֱלֹהִים יִסֹּבְבֵנו חוֹמֵה כְּהַרִים
וּכְטָטְפוֹת הַזֶּהָר עַל רֵאשֵׁיהֶם
עַל רֵאשֵׁינוּ אֹזֶר יִזְלִיף,
וְחֵם יִצַק לְשָׁרֵי־רִינּוֹ הַרְפִּים,
וְיִתְנֵנוּ כַּח, וְיִזְרַעֵנו אֲמוֹנָה,
וְנִס יִנְחִילֵנו בְּעַמְקֵי הַבְּרָכָה!

בְּטָרָם יִפְנֶה לִּילָה וְשָׁמֶשׁ יִמְלֹךְ בְּהַרִים
וְרִסְיֵי-טַל עַל נִשְׁקֵנוּ יִתְנוּצְצוּ בְּזִהְרֹרִים,
אֲתַפְלֵל לְעֲצָמֵנו הַעוֹמְדִים בַּמִּשְׁמֵר:
עַל צֶלֶם הָאָדָם הַמְפָרֵפֵר בַּקְרִבּוֹת,
עַל נֶפֶשׁ הָעָם הַנוֹלָד בַּדָּמִים,
נִשְׁקוּד-נָא הִיטֵב וְנִכְוֵן הַלְבָבוֹת
כִּי יִהְיוּ קִדְשׁ כְּאוֹרִים וְתַמִּים.

